

טעם בפרשה

ויקרא

וְלֹא זֶה בְּלִבְדָּא אֱלָא כּל מי שְׁנִתְעַסֵּק בְּמִלְאכַת הַמִּשְׁכָּן, נִתֵּן בּוֹ הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא חֻכְמָה וּבִינָה וְדַעַת... וְלֹא נִתְפָּרֵס מִכָּלֶם אֱלָא בְּצִלְאֵל!!

אנחנו רואים כמה גדול היה שכרו של חור.

אך האמת היא שאם נשים לב, יש כאן דבר הרבה יותר גדול. חור מסר את נפשו על מנת שעם ישראל לא יחטאו, אך בפועל הוא לא הצליח!

כמה זה כואב לראות אדם מוסר נפשו על מנת להציל את הכלל, ובסוף הוא לא מועיל בכלום!

אך האמת היא שחור הצליח מאוד במעשיו!

חור הציל את עם ישראל מחטא העגל!!

בזכות חור עם ישראל ניצל מעוון העגל!!!

מה זאת אומרת? הרי עם ישראל חטא בעגל?

נכון, אך מי גרם לעם ישראל כפרה אמיתית מחטא העגל?

חור!!

כן, חור הוא זה שכיפר לעם ישראל על חטא העגל!!

וכמו שאומר המדרש רבה:

"חֻטְאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֵשׁ, שְׁנֵאמַר (שמות לב, כד): 'וְאֶשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה' בֵּא בְּצִלְאֵל וְרָפָא אֶת הַמִּכָּה [על ידי בניית המשכן]!!"

מיהו אותו בצלאל שריפא את המכה?

בצלאל בן אורי בן חור!!

כן כן הנכד היקר של חור, בנה את המשכן וזה מה שכיפר על חטא העגל!!!

אז ייתכן שנמסור את עצמנו עבור איזה מטרה חשובה, ועל פניו ייראה לנו שלא הועלנו כלום!!

אך אף אחד לא יידע מה הועלנו בסוף!! אף אחד לא יידע מה הקב"ה עשה עם אותו מעשה שעשינו, וכמה הוא הגן ועשה דברים מועילים שלא ראינו ולא ידענו!

לבת אלום ומבורך!

משה רבנו עולה לשמים למשך ארבעים יום. בסוף הארבעים יום מגיע השטן לבני ישראל ואומר להם משה רבכם נפטר!!

זהו זה! אתם צריכים מנהיג אחר!

עם ישראל משתכנע ומבקש מאהרן: תן לנו מנהיג אחר!

'חור' שומע אותם, ומיד הוא זועק לבני ישראל: מה פתאום!!! משה רבנו עוד רגע יבוא!! אין לכם רשות להחליפו!!

בני ישראל רואים ש'חור' לא מוכן לוותר להם, ומיד הם הורגים אותו!!

הרבה שנים היה קשה לי.

הרי חור מסר את נפשו על קידוש השם! חור עשה מעשה נועז! ומה קרה לו בסוף? הוא נרגם באבנים!!

מדוע אין עליו שום אזכור? מדוע התורה לא מנציחה אותו באיזה שהיא דרך? ובכלל, מדוע הקב"ה לא הגן עליו?? ומדוע הוא לא קבל איזה שהוא שכר על מעשהו העצום?

ובכלל, כמה כואב לראות אדם שעושה הכול על מנת להציל את עמו, ובסוף הוא לא מצליח ב'גרוש'!!

אך האמת היא הפוכה לגמרי!

אומר המדרש רבה פסוק רק לה פסוק ל:

"רְאוּ אֵיךָ ה' בְּשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן אֹרִי בֶן חוֹר, מֶה רָאָה לְהַזְכִּיר כָּאן חוֹר? אֱלָא בְּשִׁעָה שִׁבְקֵשׁוּ יִשְׂרָאֵל לְעַבֵּד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים נִתֵּן נַפְשׁוֹ עַל הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְלֹא הִנְיָח, עֲמַדוֹ וְהִרְגוּהוּ, אָמַר לוֹ הַקְדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא חֻיָּךְ (אני מבטיח לך) שְׁאֵנִי פּוֹרֵעַ לָךְ!! וְכו' מְשַׁל לְמַלְךְ שְׁמַרְדּוֹ עָלָיו לְגִינוּנָתוֹ (חיילי), עֲמַד שֵׁר הַצָּבָא שְׁלוֹ (של המלך) וְנִלְחַם עִמָּהֶם!

אמר להם [שר הצבא למורדים] על המלך אתם מורדים?!

[מיד] עמדו והרגו אותו.

אמר המלך אלו ממון נתן לי, לא הייתי צריך לפרע לו?! על אחת כמה וכמה שנפשו נתן עלי! [אלא] מה אני עושה לו, אלא כל בנים שייצאו ממנו אני מעמידם דכסים ואפרכים (שרים ומושלים).

כך בשעה שעשו ישראל העגל עמד חור ונתן נפשו על הקדוש ברוך הוא, אמר לו [הקב"ה לחור] חייך (מבטיחך) [ש] כל בנים היוצאים ממך אני מגדלם שם טוב בעולם, שנאמר: ראו קרא ה' בשם בצלאל, וימלא אתו רוח אלהים.

כל הזכויות שמורות למכון 'טעם בפרשה'
 להערות, הארות ותגובות וכן להרשמה לקבלת ה'טעם' במייל מידי שבוע פנו למייל: GTB100200@gmail.com
 להנצחות ולתרומות ניתן לפנות לטל' 052-719-2760 או במייל ה'נל'
 שימו לב! בשלב זה העלון מופץ בתפוצת מייל בלבד + לזיכוי הרבים ברצוננו להדפיס ולהפיץ את ה'טעם' בבתי הכנסיות ובתי המדרשות!
 לתרומות ניתן ליצור קשר עם המכון! זכות זיכוי הרבים יגן על התורם ועל כל בני משפחתו